

Viulunsoittaja katolla -musikaalia on esitetty maailmanteatteritaloissa vuodesta 1964 lähtien. Wasa Teater kirjoittaa oman ja aivan uudenlaisen lukunsa klassikkomusikaalin historiaan nukkehahmojen myötä. KUVAT: FRANK A. UNGER

Klassikkomusikaalin päivitys onnistuu

Teatteri

Wasa Teater: Spelman På Taket. Ohjaus: Markus Virta. Lavastus: Jani Uljas. Pukusuunnittelu: Linn Wara. Koreografi: Miguel-Angel Fernandez. Valosuunnittelu: Tobias Lönnqvist. Äänisuunnittelu: Dennis Lindén. Nukketaiteilijat: Pia Kalenius, Merja Pöyhönen. Kapellimestari: Ralf Nyqvist. Rooleissa: Johan Aspelin, Jonas Bergqvist, Mats Holmqvist, Thomas Lundin, Sannah Nedergård, Filip Ohls, Tove Quickström, Tom Salminen, Carola Sarén, Astrid Stenberg, Ksenia Timoshenko, Maria Udd. Orkesteri: Alexei Meidzof, John Alén, Petri Judin, Tobias Udd, Eero Paalanen, Patrik Lax, Ralf Nyqvist, Johan Aspelin.

Myönnetään. Tieto siitä, että Wasa Teaterin *Spelman På Taket* eli *Viulunsoittaja katolla* -musikaalissa käytetään näyttelijöiden ohella nukkeja, hieman hirvitti etukäteen. Miten mahtaisi ratkaisu toimia? Ei kai vain homma luisuisi itsetarkoitukselliseksi kikkailuksi?

Koitti perjantai-ilta ja musikaalin ennakkonäytös. Valot sammuvat, näyttämölle tuli niin näyttelijöitä kuin nukkejakin. Ja kas, taika tapahtui. Nukkeja käsittelevät näyttelijät tekivät työnsä niin hyvin, että hyvin pian unohdin katsovani nukkeja. Niistä tuli kokonaisia henkilöitä, ne olivat verta ja lihaa siinä missä näyttelijätkin. Sitä, kuinka monta hikiä harjoitustuntia näyttelijät huihkivat näin erinomaisen tuloksen saavuttaakseen, en rohkene edes

Maitomies Tevjen omapäiset tyttäret eivät suostu mukautumaan isänsä tahtoon sydämenasioissaan. Ensi-iltaviikonloppuna musikaalin tekstitys ei vielä toiminut, mutta ensi viikosta alkaen musikaalia voi seurata suomeksi tekstitettynä.

arvailla. Suvereenia joukkosuoritusta kirkastaa osaltaan sekin, ettei näyttelijöillä ollut entuudestaan juurikaan kokemusta nukkenäyttelemisestä.

Esityksen onnistuminen ei jää nukkeihin. Satavuotiasta Wasa Teateria juhlistava *Spelman* on kauttaaltaan laatutyötä: koskettava, täyteläinen ja kohottava teatterielämys. Sen kaikki osa-alueet, näyttelemineen, orkesteri, koreografiat, laulut ja tanssit toimivat saumattomasti yhteen ja katsoimossa saattoi keskittyä nauttimiseen. Tasavahvoista roolisuorituksista jäi mieleen erityisesti **Mats Holmqvistin** karhumaisen karismaattinen Tevje.

Monille jo tuttu tarina vie 1900-luvun Ukrainaan, Anatevkan kylään ja juutalaisyhteisöön. Kylässä asuu maitomies Tevje napakan Golde-vaimon (**Maria Udd**) ja viiden kauniin tyttärensä kanssa. Kolme vanhinta tyttöä alkavat olla avioitumisikässä. Perinteiden mukaan vanhemmat, erityisesti isä, päättävät jälkikasvunsa puolisoista. Tevjelle perinteet ylipäätään ovat tuki ja turva elämässä, ilman niitä hän tuntee olevansa kuin viulunsoittaja katolla, kiikkerällä ja kaltevalla pinnalla. Ajat kuitenkin muuttuvat, lapset kasvavat eivätkä suostukaan mukautumaan vanhempiensa tahtoon.

Vanhin tyttö Tzeitel (**Ksenia Timoshenko**) kieltäytyy rikkaista

Nukkeja käsittelevät näyttelijät tekivät työnsä niin hyvin, että hyvin pian unohdin katsovani nukkeja. Niistä tuli kokonaisia henkilöitä, ne olivat verta ja lihaa siinä missä näyttelijätkin.

naimakaupoista teurastaja Lazarin (**Jonas Bergqvist**) kanssa. Siskot seuraavat esikoisen esimerkkiä ja valitsevat sydämensä valitut itse. Tevje joutuu taipumaan. Hän saa huomata, että elämässä tulee vastaan se päivä, jolloin täytyy vain tyytyä toivomaan, että aikuiseksi kasvanut tytär pukisi riittävästi lämmintä päälleen, paljon muuhun ei voi vaikuttaa. Ajat ovat tsaarin ajan Venäjällä murroksessa muutenkin kuin maitomies Tevjen perheessä. Ilmapiirissä on uhkaa, juutalaisyhteisöä aletaan vainota. Hyväntuulisen huumorin sävyttämä tarina saa loppukohtauksessa vaikuttavan ja vakavan lopetuksen. Katsoja jää miettimään, opiiiko ihmiskunta virheistään koskaan.

Anna-Leena Ekroos